

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

2020 - nr. 2

De handen uit de mouwen!

Foto: STB

Zeister Zendingen *genootschap*

Inladen, uitladen en weer inladen

In de nieuwsbrief van maart schreven we over de houtbewerkingsmachines voor de nieuwe leslokalen van het VTC (vaktrainingscentrum), die vanuit Friesland per container onderweg gingen naar Kilangala. Inmiddels zijn die machines er gearriveerd. Jan Dros, een van de hierbij betrokken vrijwilligers, schreef erover in hun blog timmeraantanzania.waarbenjij.nu

” n optocht ging het naar Moshi, de twee trailers en de Subaru van Hans Yambazi, onze Tanzaniaanse contactpersoon. Zo’n 550 km non-stop. En dat is met een gangetje van 70 km per uur toch zo’n 8 uur rijden. Na het afleveren van de container voor Moshi

reed de karavaan verder naar Kilangala, 1.500 km zuidelijker.

In Afrika gaan dingen soms anders. Nou, best wel v  ak anders. Men moet wel. Want heel veel faciliteiten die hier normaal zijn ontbreken daar. Zo ook bij het lossen van de containers. Wij wisten dat de container van Moshi zo’n 20.000 kilo schoon aan de haak was en dat er een behoorlijke kraan voor nodig is om die van de trailer af te tillen. Nu kon de kraan in Moshi wel tillen, maar geen 20 ton. Wat doe je dan? Gewoon alles uit de container halen. De container leeg optillen en op zijn plek zetten en dan alles er weer

Foto's Timmer Aan Tanzania's

inladen. In Heerenveen hadden we hulp van een heftruck die de zware machines in de container tilde. In Moshi ging dat vooral met véél menskracht. En tot diep in de nacht.

De volgende dag ging de karavaan met één vrachtauto minder op weg naar Kilangala. Dit keer nam de reis zo'n 24 uur in beslag. Aron wachtte in de missiepost met spanning af wat Hans kwam brengen. Ook in de buurt van Kilangala was geen kraan te vinden die een 40ft container kan liften. Wel eentje die een lege container kan tillen. Eerst was het idee om een groot gat te graven waar de trailer achteruit in zou worden gereden zodat de container gelijk zou komen met het maaiveld. Dan de container leeghalen en vervolgens de container over ronde stalen

buizen van de trailer trekken. Maar uiteindelijk was dit niet nodig omdat er toch een kraan geregeld kon worden.

Beide containers zijn na het afladen weer gevuld en op slot. In Moshi gaat die binenkort weer open om de splinternieuwe timmerwerkplaats up en running te maken. Machines plaatsen, elektra aanleggen en instructies geven over veiligheid en onderhoud; we hebben er zin in. De container in Kilangala zal voorlopig nog op slot blijven. Eerst moet daar het gebouw voor de timmerwerkplaats van de grond komen. Pas dan kunnen we ons daar uitleven."

Tot zover het verhaal van Jan. Bij STB/ZZg zijn we heel benieuwd of de afgesloten container-met-inhoud de mensen in de missiepost zal aanzetten tot vaart in de bouwplannen. We houden u op de hoogte!

Bestuurslid in beeld

'Ik geniet van samenwerken met gemotiveerde mensen'

In 2013 nam het ZZg het projectmanagement voor de beide missieposten over van de Stichting Trijntje Beimers. We besloten intensief samen te werken. STB aan voorlichting en fondsenwerving en het ZZg aan subsidieverstrekking en controle. Ook zorgt het ZZg voor de administratie en de uitgave van deze nieuwsbrief.

Sinds die tijd ben ik als penningmeester aan het bestuur van STB toegevoegd. Vanaf 2017 raakte ik ook intensief betrokken bij de gang van zaken op de missieposten. En ik beleef er plezier aan! Dat komt allereerst door de goede en vriendschappelijke samenwerking met de zeer ervaren medebestuurders van de stichting. Dat komt ook door de grote verbondenheid die de kerken en de donateurs tonen met dit door Trijntje Beimers nagelaten diaconale en missionaire werk. En de laatste tijd geniet ik enorm van de inzet van de vrijwilligers die zich met de opleiding voor houtbewerking en de timmerwerkplaats bemoeien. En er is meer.

Bij het ZZg helpen we wereldwijd mee om projecten van de grond te krijgen. We stellen kritische vragen, helpen met kennis en kunde en kunnen - dankzij donaties - meefinancieren als er goede plannen zijn, maar te weinig geld. Bij de missieposten vraagt dit werk veel aandacht: de communicatiemogelijkheden zijn nog steeds beperkt en het kennisniveau en inzicht van onze partners daar wijkt behoorlijk af van wat bij ons gebruikelijk is.

Daar kun je je soms aan ergeren. En eerlijk gezegd, dat gebeurt mij ook. Maar ik kan

Foto: E. Halade

me ook verbazen over het geduld en het uithoudingsvermogen waarmee onze partners in Tanzania onder moeilijke omstandigheden hun werk doen. Over de sympathie die zij voor ons - en voor mij als betweterige *financial* - hebben en houden, over de gastvrijheid en beleefdheid waarmee zij omgaan met anderen. De vriendschap die ze bieden. Altijd dienstbaar aan de opdracht van de Bijbel. Ik schaam me dan wel eens, snapt u?

Ik ben van plan dit werk, samen met STB nog wel even voort te zetten. Ik blijf er bij de missieposten op aandringen te innoveren, hun verdienmogelijkheden te vergroten, gericht te presteren en een goede verantwoording te geven van geld en bereikte resultaten. Ik blijf ook genieten van de gemotiveerde mensen met wie we samenwerken en laat me daardoor inspireren. U ook?

*Douwe van Barneveld
administrateur ZZg / penningmeester STB*

Ondertussen ...

Kilangala en het coronavirus

Moses Siame, de Kilangala-manager, meldde eind juni dat het coronavirus nog niet in hun regio was gesignaleerd, maar dat ze in het ziekenhuis al wel voorzorgsmaatregelen genomen hadden: "De mensen mogen maar één ingang gebruiken en moeten daar hun handen wassen en een mondkapje opzetten. Ook wordt hun lichaamstemperatuur gecontroleerd. Patiënten met verdenking van Covid-19 worden opgehaald en naar het overheidsziekenhuis in Sumbawanga gebracht. De scholen waren een tijdje dicht, maar nu ze weer open zijn moeten de leerlingen mondkapjes dragen en steeds hun handen wassen. Lastig is dat de mensen in de dorpen het coronavirus niet erg serieus nemen. Ze houden geen afstand meer en in de kerk zit iedereen bij elkaar. Maar onze overheid heeft ons geadviseerd om voorzorgsmaatregelen te treffen en dat hebben we gedaan."

Van STB en ZZg kreeg de missiepost geld voor de aankoop van zeep en mondkapjes, extra medicijnen en beschermende materialen voor de verpleegkundigen, dokter en andere ziekenhuismedewerkers.

Marktprijzen

In Tanzania worden de marktprijzen van landbouwgewassen elk jaar vastgesteld door de overheid. Voor een zak maïs van 100 kg krijgt een boer dit jaar omgerekend ± € 12. Voor 100 kg bonen ± € 35, evenals voor tarwe. Zonnebloempitten doen € 15 per 60 kilo. Uit Kilangala kregen we bericht dat ze op de SOLKO-boerderij 10½ zak

Foto: Kilangala Missie

bonen hebben geoogst, marktwaarde ongeveer € 365. De maïsoogst staat voor juli gepland. Het was de bedoeling geweest om dit jaar vanwege de goede marktprijzen ook zonnebloem en tarwe te verbouwen, maar gebrek aan investeringskapitaal gooide roet in dat eten.

De eucalyptusboompjes groeien gestaag door en zijn inmiddels al een keer gesnoeid om ze dikker te laten worden (foto).

Pastory, de verantwoordelijke voor de landbouw, is terug van zijn landbouwtraining en deed daar nuttige kennis op over vee- teelt en het verbouwen van gewassen. Of

de financiële kant van een landbouwbedrijf ook tot de lesstof behoorde is ons nog niet ter ore gekomen. Mooi is in elk geval dat de SOLKO-boerderij elk jaar weer in natura bijdraagt aan het kindershuis. In 2019 12 zakken maïs en ook melk voor de baby's.

Ziekenhuis of toverdokter?

Chrispin (administrateur bij de missiepost) schreef ons over een jochie dat ziek en duizelig thuis kwam na een hele dag koeien hoeden. Zijn ouders wilden met hem naar de toverdokter, denkend dat hij betoverd was. Chrispin raadde hen aan om naar het ziekenhuis in Kilangala te gaan en nam het kind mee op de motorfiets want de ouders hadden geen geld voor transport. In het ziekenhuis bleek dat de kleine Daniel chronische malaria en dysenterie had. Na vier dagen knapte hij weer op, dankzij de goede medische zorg. Nu zijn Daniel's ouders ervan overtuigd dat je bij ziekte beter naar het Kilangala-ziekenhuis kunt gaan dan naar de toverdokter, want die heeft geen laboratorium en goedwerkende medicijnen!

Foto: Aron Slame

deren die niet door hun familie zijn opgehaald. Moses is 20 jaar, Tumaini en Elizabeth 15, Stella en Gustave zijn 8 jaar. Dan heb je Asante en Jacquelin van 6, Stefano van 5 en Mafuguli en Oscar van 4.

Vijf baby's en peuters zijn er nu en dat is weinig. Desgevraagd legt manager Moses uit hoe dat komt: "Kinderen komen en gaan in ons kindershuis. We krijgen baby's van 0 tot 2½ jaar oud. Soms veel en soms weinig. Een moederloze baby verzorgen we tot het kind 2½ is. Dan wordt de familie verondersteld hem/haar te komen halen. Helaas gebeurt dat niet altijd. Dan proberen we een familielid te vinden en sturen we het kind daarheen als het 5 jaar oud is. Maar soms kunnen we hun familieleden niet vinden. Die wonen vaak ver weg. Als het niet lukt mag zo'n kind blijven en hier opgroeien en naar school gaan.

Een andere reden is dat het ziekenhuis goed werk doet en het aantal sterfgevallen bij bevallingen weet te verminderen. Daardoor zijn er minder baby's zonder moeder. Overigens doen alle kinderen het goed. Ze zijn blij, eten goed en spelen veel."

Foto: Kilangala Missie

Waar blijven de baby's?

In het kindershuis wonen op dit moment tien kinderen die allang geen baby of peuter meer zijn. Het zijn weeskinderen en kin-

Nuru per e-mail?

13.000 evangelisatiekrantjes (Nuru) worden vanuit de missieposten verspreid in de wijde omgeving en tot ver over de landsgrenzen. Per fiets, auto en post, meerdere keren per jaar. En dat al jarenlang. Vanwege de kosten daarvan wordt nu nagedacht over verspreiding van de Nuru per e-mail en over evangelisatie via de radio, maar dat zijn nog niet meer dan vage plannen. Het uitwerken en doorrekenen ervan en het dan vergelijken met de huidige werkwijze blijkt een enorme hobbel voor de mensen op de missiepost. Zij zeggen bij alle nieuwe plannen: "Geef ons maar eerst geld, dan gaan we het doen en zien we wel hoe het uitpakt." Vanuit Nederland adviseren we: "Reken eerst eens uit wat het kost op de oude en op de nieuwe manier en kies dan de beste manier om je doelen te halen." Intussen gaat het evangelisatiewerk, waaronder ook de godsdiensten op scholen in en rondom Kilangala, gelukkig gewoon door. Tot de mensen zelf klaar zijn voor verandering.

(Werk)tijd voor koffie

Aron Siame vertelt: "Hamis helpt mij met het management van de koffieteelt; we werken samen. En Simon zoekt mensen die

willen werken in het 'Mission Coffee Field'. Het zijn mensen uit het dorp. We spreken af hoeveel ze verdienen. We betalen niet per dag, maar per klus. Bijvoorbeeld, 1 hectare koffie onderhouden: 100.000Tzs (€ 40). Mensen zijn blij als ze op de missie kunnen werken, vooral als ze snel na het werk betaald worden en als ze goed betaald worden. Hun taken: het veld voorbereiden, gaten graven, mest toevoegen en mengen met grond, koffie planten, minstens vier keer per jaar bijhouden, mulchen, water geven, chemicaliën sproeien, geulen graven, koffiebossen plukken. (Het hele proces van oogsten en verwerken tot groene koffiebonen moeten we nog leren. We willen tenminste drie mensen naar een praktische training sturen).

In het koffieveld graven we geulen (foto). Dat voorkomt niet alleen bodemerosie maar helpt ook om het waterpeil te verhogen. We zitten hier op een beetje hellend vlak, dus als het regent loopt het water weg met goede grond. De geulen houden het stromende water vast en laten het in de grond zakken, zodat die lang vochtig blijft. En ook om te voorkomen dat onze goede grond met het water wegloopt."

Foto: Aron Siame

***Het belangrijkste
werk in het kleine
ziekenhuis in
Kilangala: medische
zorg voor moeders en
en kinderen. Uw steun
maakt het mogelijk!***

Foto: Iida Beimers

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Of Stichting Trijntje Beimers: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?

Kijk voor informatie, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?

We doen het graag. Info: (0514) 521 770.

Contact:

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendingsgenootschap

